

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 585/2016-34

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 24. januára 2018 predbežne prerokoval sťažnosť [REDACTED], [REDACTED], zomrelej [REDACTED], pôvodne zastúpenej advokátom Mgr. Dávidom Štefankom, Kutlíkova 17, Bratislava, namietajúcej porušenie jej základných práv podľa čl. 20 ods. 1 a čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a základného práva podľa čl. 11 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd rozsudkom Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 5 Co 716/2013 z 26. apríla 2016 a takto

r o z h o d o l

Konanie o sťažnosti [REDACTED] z a s t a v u j e .

O d ô v o d n e n i e :

1. Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) uznesením č. k. I. ÚS 585/2016 z 21. septembra 2016 prijal na ďalšie konanie sťažnosť [REDACTED] (ďalej len „sťažovateľka“) v časti namietajúcej porušenie jej základných práv podľa čl. 20 ods. 1 a čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a základného práva podľa čl. 11 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd rozsudkom Krajského súdu v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) sp. zn. 5 Co 716/2013 z 26. apríla 2016.

2. Ústavný súd v čase prípravy rozhodnutia vo veci samej zistil, že sťažovateľka zomrela [REDAKOVANÉ], čo potvrdil jej právny zástupca až na základe výzvy ústavného súdu doručenej mu 8. januára 2018, ktorý v podaní doručenom ústavnému súdu 17. januára 2018 v reakcii na ňu okrem iného uviedol:

„V súvislosti s úmrtím pani [REDAKOVANÉ] uvádzam, že dedičské konanie je v súčasnosti vedené na Notárskom úrade JUDr. Ireny Bošanskej, so sídlom Budatínska 1, Bratislava, pod sp.zn. 2D/403/2017, Dnot 112/2017. V prílohe vyjadrenia dokladám kópiu úmrtného listu a zároveň uvádzam, že oprávnení dedičia po sťažovateľke [REDAKOVANÉ] sú jej synovia, menovite:

[REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], trvalo bytom: [REDAKOVANÉ], štátne občianstvo: SR

[REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], trvalo bytom: [REDAKOVANÉ], štátne občianstvo: SR

Dedičia sťažovateľky ma požiadali, aby som ďalej pokračoval v právnom zastupovaní vo veci vedenej na Ústavnom súde SR sp. zn. I. ÚS 585/2016, ktoré iniciovala ústavnou sťažnosťou ich matka [REDAKOVANÉ] (plné moci dokladám v prílohe). Synovia sťažovateľky považujú podanú ústavnú sťažnosť za dôvodnú, a majú záujem na spravodlivom posúdení tejto veci zo strany Ústavného súdu Slovenskej republiky. Na základe tejto skutočnosti dokladám v prílohe plné moci oprávnených dedičov sťažovateľky na zastupovanie pred Ústavným súdom vo veci sp. zn. I. ÚS 585/2016.

Z právneho hľadiska si dovoľujem poukázať na ust. § 31a zákona č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov, v zmysle ktorého: Ak tento zákon neustanovuje inak a povaha veci to nevyklučuje, použijú sa na konanie pred Ústavným súdom primerane ustanovenia Civilného sporového poriadku alebo Trestného poriadku.

V zmysle § 63 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku platí: Ak strana zomrie počas konania skôr, ako sa konanie právoplatne skončí, súd posúdi podľa povahy sporu, či má konanie zastaviť, alebo či v ňom môže pokračovať.

V zmysle § 63 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku platí: V konaní súd pokračuje najmä vtedy, ak ide o majetkový spor. Súd rozhodne, že v konaní pokračuje s dedičmi strany, prípadne s tými, na ktorých podľa výsledku dedičského konania

prešlo právo alebo povinnosť, o ktorú v konaní ide, a to len čo sa skončí konanie o dedičstve.

V zmysle § 63 ods. 3 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku platí: Ak to povaha sporu pripúšťa, môže sa v konaní pokračovať aj pred skončením konania o dedičstve.

Som toho názoru, že v danom prípade povaha veci pripúšťa, aby Ústavný súd SR pokračoval v prejednaní ústavnej sťažnosti sp. zn. I. ÚS 585/2016. V danej veci sa jedná predovšetkým o vlastnícke právo sťažovateľky, t.z. právo, ktoré okamihom smrti sťažovateľky prešlo na jej oprávnených dedičov. Ak by aj Ústavný súd SR posúdil, že nie je možné vysloviť porušenia práva sťažovateľky na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a porušenia práva na rovnosť účastníkov v konaní podľa článku 47 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky, úmrtie sťažovateľky nie je dôvodom na zastavenie konania pred Ústavným súdom SR minimálne v časti vyslovenia porušenia práva na ochranu vlastníckeho práva, ktoré prechádza na dedičov sťažovateľky, a ktoré im právom patrí. Ak aj Ústavný súd SR vysloví vo svojom náleze, že rozsudok Krajského súdu v Bratislave pod sp.zn.: 5Co/716/2013-230 zo dňa 26.04.2016 sa zrušuje a vec sa vracia Krajskému súdu v Bratislave na nové konanie, neexistuje prekážka pokračovania v konaní pred Krajským súdom Bratislava, resp. pred Okresným súdom Bratislava V, ak dôjde k zmene účastníkov na základe právnej skutočnosti, s ktorou je spojený prechod práv a povinností (smrť sťažovateľky).

Zároveň nepovažujeme za potrebné prerušiť konanie pred Ústavným súdom SR do skončenia dedičského konania, avšak uvedené ponechávame na posúdenie Ústavného súdu Slovenskej republiky.“

3. K vyjadreniu právneho zástupcu boli priložené splnomocnenia z 12. januára 2018 na zastupovanie [REDAKOVANÉ] a [REDAKOVANÉ] v konaní pred ústavným súdom.

4. Ako dôkaz o úmrtí sťažovateľky predložil právny zástupca aj úmrtný list vystavený 9. októbra 2017 matričným úradom vo [REDAKOVANÉ], v ktorom je uvedené, že sťažovateľka zomrela [REDAKOVANÉ].

5. Podľa § 31a ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ak tento zákon neustanovuje inak a povaha veci to nevylučuje, použijú sa na konanie pred ústavným súdom primerane ustanovenia Civilného sporového poriadku alebo Trestného poriadku.

6. Podľa § 61 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“) procesnú subjektivitu má ten, kto má spôsobilosť na práva a povinnosti; inak len ten, komu ju zákon priznáva. Podľa § 62 CSP ak strana nemá procesnú subjektivitu, súd konanie zastaví.

7. Podľa § 63 ods. 1 CSP ak strana zomrie počas konania skôr, ako sa konanie právoplatne skončí, súd posúdi podľa povahy sporu, či má konanie zastaviť alebo v ňom môže pokračovať. Podľa § 63 ods. 2 CSP v konaní súd pokračuje najmä vtedy, ak ide o majetkový spor. Súd rozhodne, že v konaní pokračuje s dedičmi strany, prípadne s tými, na ktorých podľa výsledku dedičského konania prešlo právo alebo povinnosť, o ktorú v konaní ide, a to len čo sa skončí konanie o dedičstve.

8. Podľa § 161 ods. 1 CSP ak tento zákon neustanovuje inak, súd kedykoľvek počas konania prihliada na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať a rozhodnúť. Podľa § 161 ods. 2 CSP ak ide o nedostatok procesnej podmienky, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví.

9. Z charakteru konania o sťažnosti pred ústavným súdom podľa čl. 127 ods. 1 ústavy, predmetom ktorého je ochrana základných práv a slobôd, ktorých povaha je výsostne osobnej povahy (aj keď súvisiace konanie pred všeobecným súdom je majetkovej povahy), vyplýva, že ich ochrana je zásadne neprevoditeľná na iné osoby. V prípade konania o sťažnosti ide preto o také konanie, ktorého povaha po smrti sťažovateľky spravidla nedovoľuje, aby sa v ňom pokračovalo. Vzhľadom na to ústavný súd konanie o sťažnosti z dôvodu úmrtia sťažovateľky zastavil podľa § 31a zákona o ústavnom súde

v spojení s § 62 CSP a § 161 ods. 2 CSP (m. m. III. ÚS 142/2016, III. ÚS 251/2015, I. ÚS 197/2015).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 24. januára 2018